

Ránki Dezső világhírű zongorista koncertezett Pécsen március nyolcadikán este a Kodály Központban a Pannon Filharmonikusok Zenekarával. A "Zongora négy arca" sorozat egyik szereplőjeként felejthetetlen élményt jelentett a komolyzene pécsi kedvelőinek. A fellépés előtt kérdezte lapunk a mestert a műhelytitkokról.

- A műsorban szereplő két szerző közül Mozart fiatalos és dinamikus, Mahler pedig egy kissé kimértebb, komótosabb habitusú zeneszerző. A bécsi kultúrához való kötődésükön kívül van-e összekötő kapocs a két személy között? A két zenemű miért került egymás mellé a műsorban?

- Nem tudok egyetérteni a két zeneszerző fenti jellemzésével, túlságosan leegyszerűsítőnek is érzem. Mindemellett nem nagyon találok hirtelenjében közös jellemzőket, vagy kapcsolatot köztük. Rodin Mahler fejét mintázta meg Mozart-mellszobraként, ezek szerint talán mégis van valamilyen kapocs köztük azon kívül is, hogy mindkettejük neve M betűvel kezdődik. A tréfát félretéve, nekem semmilyen szerepem nincs abban, hogy egy műsorba kerültek, Bogányi Tibor karnagy urat kell az okokról megkérdezni.

- A próbák alapján mi a véleménye a Pannon Filharmonikusok Zenekaráról? Korábban már koncerteztek, érezhető-e fejlődés a zenekar hangzásában, az együtt játszásban?

- Hatalmas fejlődést hallok a zenekar játékában, úgy összjátékban, koncentrációban, mint hangszeres színvonalban. Ezt nagy örömmel tapasztalom. A fejlődésben minden bizonytalanságot átöröközött a csodálatos új pécsi koncertterem is.

- Milyen benyomásai vannak a pécsi új koncertteremről?

- A Kodály-központban most harmadszor játszom, a legjobb külföldi helyszínekhez hasonló színvonalú, kiváló akusztikájú, emellett jó hangulatú, inspirációt adó koncertterem. Nem reméltük a múltban, amikor még a Liszt-teremben játszottunk (amit egyébként nagyon szerettem), hogy Pécsen valaha ilyen nagyszerű zenepalota lesz.

- Bogányi Tibor az új, fiatal karmester-generáció egyik képviselője, mi a véleménye a stílusáról, a műértelmezésük mennyire fedik egymást a mostani koncerten?

- Bogányi Tiborral most első ízben zenéltünk együtt, kiváló zenészt, nagyon jó kézbeli és pedagógiai adottságú, ígéretes karmestert, rokonszenves és közvetlen embert ismertem meg benne. A zenei együttműködés problémamentesen, olajozottan és számomra örömtelien zajlott vele, a művel kapcsolatban könnyen tudtuk az elképzeléseinket egyeztetni.

- Az ön generációjában több jelentős zongoraművészt köszönhetünk idehaza és a nagyvilágban. Vannak-e fiatal

zongorista ígéretek, kiket említene a „trónkövetelők” közül?

- Sajnos csak nagyon hézagosak az új generációval kapcsolatos ismereteim, ezért – bár természetesen ismerek néhány igen tehetséges fiatal zongoristát – inkább nem mondok neveket.

- Szerte a világban koncertezik. Megemlítené néhány, a közeljövőben zajló jeles eseményt, amelyen ön is közreműködik? Ezek közül melyik lesz az ön számára is kiemelkedő jelentőségű?

- Az ebben az évben következő koncertekből különösen érdekes számomra egy-egy szólóest Alicante-ban, Doborjában (ez Liszt szülőfaluja – osztrák neve Raiding – ahol nagyszerű koncertterem van), a nyáron újra játszani fogunk Klukon Edittel együtt a Provence-ben lévő La Roque d'Anthéron-i csodálatos hangulatú fesztiválon, Montreal-ban szintén.